

idag „var kommet til at sige Noget, der ikke var rigtig“; det forholder sig ikke saa, og det er iøvrigt Noget, der meget sjældent hænder mig — jeg tillader mig at være saa ubesteden ligefrem at udtale det —. Der staaer i Børneplygtens § 4: Børneplygten opfyldes enten i Hæren eller ved Sværnet, derved at den Børneplygtige efter de derom givne nærmere Regler anvendes enten som Frivillig eller Udskreven o. s. v. Det undrer mig forresten, at det ærede Medlem, der er saa gammel her i Thinget, ikke kan mindes de Kampe, der i sin Tid førtes, netop fordi et daværende Medlem, som pleiede at sidde her foran (Tscherning), ønskede Frivilligheden stillet i Spidsen. Den gang mødte det megen Modstand, men det lykkedes dog de Herrer at faae Frivilligheden ind i Loven; men efterat man har faaet den der, støtter Ingen længere om den; nu siger man: Væl med de Frivillige.

Bærtelsen: Jeg skal give den høitærede Justitsminister Ret i, at det vistnok kan sribes imod Manges Følelse, at de, der have modtaget den præstelige Indvielse, skulle deeltage i Kampen; men om Følelser kan der ikke diskuteres, og saadanne Enkeltes Følelser kunne heller ikke lægges til Grund for Lovgivningsarbejder. Naar jeg baade forrige Gang og ogsaa denne Gang vil stemme for, at Præstestanden stilles lige med alle andre danske Mænd, saa er det for den saakaldte Geistligheds egen Skyld, idet jeg mener, at man maa gjøre alt Muligt for at betage de Geistlige den Bilsfarelse, som de sidste Dages Begivenheder ogsaa desto værre have givet et Beviis paa, at de ere tilbende i, nemlig at betragte sig som en særegen Kaste med ganske særegne Privilegier. Jeg mener derfor, at man maa komme de Geistlige til Hjælp, saaledes at ogsaa dette gamle Privilegium fratages dem, i Overensstemmelse med Nutidens Eighedsprincip. Jeg skal derfor, som ved 2den Behandling, stemme for Børneplygtens fulde Udstrækning, ogsaa selv om det skulde have tilbagevirkende Kraft, selv om Forslaget under Nr. 35 i Endringsforslagsrækken ikke skulde blive vedtaget, ja, selv om vi den Dag imorgen skulde see en ny „Fællesudtalelse“ fra Bisper, Provster

og Præster her paa Thingets Bord mod den af Folkethinget vedtagne Bestintning, saa skal jeg dog i dette Stykke, som i alle andre, der angaae Børneplygtens loven, stemme som ved sidste Behandling, ønskende, at vi saa lidt som muligt afvige fra tidligere Afstemninger. Jeg kan derfor ikke slutte mig til noget af de Endringsforslag, der foreligge, medmindre det er tiltraadt af hele Udvalget.

Ninestad: Jeg skal ikke udtale mig om det Punkt angaaende Præsterne, som jeg synes har tilbraget sig Thingets Opmærksomhed i en langt højere Grad end hele den øvrige Børneplygtens lov tilsammen, men jeg har nærmest taget Ordet for at udtale det Haab, at det ærede Thing vil stemme enten for det af Justitsministeren under Nr. 3 stillede Endringsforslag, eller for de af Udvalgets Fleertal under Nr. 6 og 8 stillede Forslag, i alt Fald med Underendringsforslaget Nr. 9. Hvad det er, der ligger til Grund for disse Forslag, er Noget, der vil være i Thingets Erindring fra forrige Behandling. Det vilde fra mit Standpunkt synes rigtigst, om Thinget vilde slutte sig til Justitsministerens Forslag under Nr. 3, ligesom det ogsaa vil erindres, at den Tilføining til § 4, som der her er Tale om at udstemme, ved anden Behandling kom ind imod saagodt som hele Udvalgets Dufte og trods Justitsministerens Modstand, ligesom ogsaa den ærede Krigsminister udtalte sig derimod. Jeg skal imidlertid ikke urgere dette videre, da jeg paa dette Trin af Sagen anseer det for mindre sandsynligt, at Thinget vil slutte sig til det Forslag, som da blev forkastet, men hvis man ikke gaaer ind paa Forslaget under Nr. 3, vil jeg meget haabe og meget tilraade, at man da vil vedtage Forslagene under Nr. 6 og 8, i alt Fald det under Nr. 8. Forslaget under Nr. 6 lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, skjøndt det stiler i samme Retning, nemlig at afværge, at den Bestemmelse i Hærløven, at man skal have gennemgaaet Tjenesten som Menig, inden man kan blive Officeer, skal lægge Hindring veien for, at Noget i en passende Alder kan blive Officeer, hindre, at den ikke i flere Tilfælde skulde bevirke, at Folk, der iøvrigt vare særdeles stikede til at blive